

یادداشت

حسین عبیدی

سر مربی تیم ملی فوتبال جوانان

از اعتماد به جوانان پشیمان نمی‌شویم

تعدادی از تیم‌های لیگ برتری به دلیل ظرفیت اقتصادی بالایی که دارند برای برطرف کردن نقاط ضعف و بالا بردن شانس موفقیت خود به سمت استخدام بازیکنان خارجی می‌روند در شرایطی که اگر آنها در حوزه استعدادیابی به خوبی عمل کرده بودند به جای بازیکنان خارجی بر تعداد می‌توانستند از توانمندی بازیکنان داخلی استفاده کنند تا در کنار بهره‌مندی از پتانسیل نیروهای جوان، آینده فوتبال ملی نیز به این شکل تأمین شود اما متأسفانه باشگاه‌های ما به جای تولید و پرورش استعدادها به سمت مصرف‌گرایی رفته‌اند تا بدون دردرسر فعالیت کنند. البته برخی باشگاه‌ها در کنار استخدام بازیکنان خارجی به بازیکنان جوان خود نیز اهمیت دادند تا از این معدن سرشار از استعداد به شکل قانع کننده نفع ببرند اما فرهنگ جوانگرایی در لیگ برتر ما حاکم نیست به همین علت با خروج غیرمنتظره و ناگهانی برخی بازیکنان خارجی شاهد افت کیفیت برخی بازی‌ها در لیگ برتر هستیم .

مدیران بدون اینکه توجه به رفتار خود داشته باشند، علت افت را متوجه عوامل دیگری می‌دانند در حالی که مقصر اصلی نگاه مدیریتی حاکم بر باشگاه‌های ماست.

قطعاً خروج بازیکنان خارجی برخی باشگاه‌ها باعث افت کیفیت بازی‌ها می‌شود اما اگر بازیکنان جوان و مستعد در ترکیب تیم‌ها وجود داشته باشند مربیان می‌توانند نتیجه دلخواه را به دست آورند، اما وقتی همه چیز به حضور بازیکنان خارجی پیوند خورده و دست مربی برای انتخاب نفر جایگزین بسته است دیگر کاری از دست کادرفنی ساخته نیست.

مطمئن‌آن دسته از باشگاه‌هایی که روی جوانگرایی سرمایه‌گذاری کرده‌اند آسیبی نخواهند خورد اما واقعاً چند درصد از باشگاه‌ها با این سبک و سیاق رفتار کرده‌اند؟

برای حل موضوع باید به سمت تغییر نگرش و فرهنگ حاکم بر فوتبال برویم، وقتی باشگاه‌ها، مدیران و مربیان درک کنند که بازیکنان جوان توانمندی لازم برای کسب موفقیت را دارند، می‌توانیم شاهد تغییر اساسی در رقابت‌های لیگ برتر باشیم، درغیر این صورت باز هم روند سابق تکرار خواهد شد و کسی به سمت استعدادهای موجود در فوتبال ایران نخواهد رفت. امروز جوانان فوتبال ما به قدری خوب عمل می‌کنند که هیچ چیز از بازیکنان خارجی کم ندارند اما تا چه اندازه به آنها توجه می‌شود ومربیان به آنها میدان می‌دهند؟ بازیکنان جوان و مستعد برای درخشش نیاز به اعتماد و توجه دارند، این منطق فوتبال است. اگر ما به جوانان اعتماد کنیم قطعاً پشیمان نخواهیم شد. پس باید به سراغ منطق درست برویم و از روش‌های غلط فاصله بگیریم .

در فوتبال ایران استعدادپروری انجام نمی‌شود، شاید خروج غیرمنتظره بازیکنان خارجی بهترین فرصت برای اعتماد به جوانان باشد به شرط اینکه به توانمندی آنها باور داشته باشیم. اگر واقع بین باشیم، می‌بینیم که بازیکنان جوان لیگ ما با برخی خارجی‌ها هیچ تفاوتی ندارند بلکه در برخی اوقات شاهد برتری بازیکنان داخلی نسبت به بازیکنان خارجی هم هستیم.

پس باید احتیاط را کنار بگذاریم و به بازیکنان جوان میدان بدهیم تا اعتماد به نفس آنها بالا برود. مطمئن باشید از اعتماد به جوانان هیچ وقت پشیمان نخواهیم شد، فوتبال ما با حضور بازیکنان جوان می‌تواند رشد کند در حالی که معلوم نیست با حضور خارجی‌ها چنین اتفاقی رخ دهد.

یادداشت

ساکت‌الهامی

مریی فوتبال

اعتماد به جوانان، راه نجات فوتبال ایران

تیم‌های لیگ برتری با سرمایه‌گذاری روی بازیکنان و مربیان خارجی، به دنبال افزایش شانس موفقیت در رقابت‌های داخلی و آسیایی هستند تا به این ترتیب جایگاه ایده‌آلی به دست آورند اما خروج ناگهانی بازیکنان خارجی تأثیر مستقیمی در کیفیت بازی‌های آنها خواهد داشت. عبور از این چالش کار آسان و ساده‌ای نخواهد بود. مثلاً در شرایط کنونی بازیکنانی چون منیرالحدادی و یاسرآسانی لطمه بزرگی به تیم فوتبال استقلال وارد خواهد کرد چون آنها در ردیف بازیکنان تأثیرگذار تیم ساپینتو هستند و خروج آنها از بازل فنی استقلال لطمه سنگینی به تیم استقلال می‌زند. در سایر تیم‌ها نیز این اتفاق تکرار خواهد شد، نمونه آن نبود آلوز در ترکیب تیم فوتبال سپاهان.

وقتی برنامه‌ریزی باشگاه‌ها به استفاده از بازیکنان خارجی خلاصه می‌شود در نبود آنها چالش فنی بزرگی شکل می‌گیرد. افت فنی بازی‌های هفته اول نیم فصل دوم مسابقات لیگ بیست و پنجم ثمره این تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی است.

البته در برخی تیم‌ها بازیکنان نیمکت نشین توانمندی قرار گرفتن در ترکیب اصلی را دارند اما این روند همیشگی نخواهد بود و باعث می‌شود افت فنی در کیفیت بازی‌ها به چشم بیاید.

در این شرایط تیم‌هایی نظیر خیبر، فجرسیاسی، ملوان و شمس‌آذر که روی بازیکنان جوان ایرانی سرمایه‌گذاری کردند، لطمه‌ای نخواهند خورد چون آنها با پتانسیل موجود بدون استفاده از بازیکنان خارجی تمرینات خود را پست سر گذاشته‌اند و از هماهنگی بهتری نسبت به سایر تیم‌ها برخوردارند که این موضوع می‌تواند برگ برنده آنها محسوب شود.

مطمئن‌آ اگر باشگاه‌های بزرگ و مدعی در کنار استخدام بازیکنان خارجی به سراغ جوانگرایی می‌رفتند امروز هرگز چنین چالشی گریبانگیر آنها نمی‌شد اما وقتی همه چیز معطوف به استفاده از بازیکنان خارجی می‌شود بروز چنین چالش‌هایی دور از انتظار نیست. اگر ما در حوزه پرورش استعدادها عملکرد قابل قبولی داشتیم، امروز نه تنها در فوتبال باشگاهی دردرسر نداشتیم بلکه به جوانگرایی تیم ملی فوتبال هم کمک می‌کردیم.

قطعاً اگر بازیکنان جوان و مستعد در بازی‌های لیگ برتر به میدان می‌رفتند امروز با چالش نبود پدیده در فوتبال ملی ایران مواجه نبودیم، باید بپذیریم در حوزه جوانگرایی اصلاً برنامه‌ریزی نداشته‌ایم. امروز هم برای جبران اشتباهات گذشته دیر نیست، اگر در این مقطع نگرش مدیریتی حاکم بر فوتبال تغییر کند می‌توانیم به آینده امیدوار باشیم اما اگر همچنان به روش‌های غلط و اشتباه گذشته ادامه دهیم هیچ امیدی به بهبود اوضاع فوتبال باشگاهی و ملی نیست و باید منتظر چالش‌های بزرگ‌تر در این حوزه باشیم.

راه نجات فوتبال ایران اعتماد به جوانان و بها دادن به استعدادهای نوظهور است؛ دقیقاً همان اتفاقی که در دنیا رقم خورده و حاصل آن به موفقیت ختم شده است.

سینا حسینی | غیبت ناگهانی برخی

بازیکنان خارجی شاغل در رقابت‌های لیگ برتر فوتبال، تعدادی از مربیان باشگاهی را با چالشی متفاوت روبه‌رو کرده است. باشگاه‌هایی که در پنجره نقل و انتقالات تابستانی و زمستانی ۲۰۲۵ با استخدام بازیکنان برتعداد خارجی معادلات فنی و تاکتیکی تیم‌شان را به حضور آنها پیوند زده بودند، حالا به دلیل خروج غیرمنتظره ستاره‌های خارجی باید به سراغ بازیکنان ایرانی حاضر در فهرست سسی نفعه خود بروند و به این ترتیب جای خالی خارجی‌ها را پر کنند تا در ادامه رقابت‌ها نتایج دلخواهشان را به دست آورند.

هرچند تغییر استراتژی ناگهانی برخی

«ایران» بی‌توجهی باشگاه‌های فوتبال به آکادمی‌ها و چالش استخدام‌های پرشمار بازیکنان خارجی را بررسی می‌کند

سرمایه‌سوزی در مستطیل سبز!

تیم‌ها با غیبت بازیکنان خارجی تأثیرگذار ابتدای فصل، ممکن است منجر به افت عملکرد فنی آنها در فرآیند نتیجه‌گیری شود، اما در مقطع کنونی هیچ راه گریزی برای رهایی از این چالش وجود ندارد، مگر اینکه مربیان باشگاه‌های لیگ برتری به سراغ استفاده از بازیکنان مستعد و استعدادهای نوظهور موجود روی نیمکت تیم خود بروند.

وابستگی شدید برخی باشگاه‌های لیگ برتری به استفاده از بازیکنان خارجی در سال‌های اخیر باعث شد اصل کلیدی

استعدادیابی به کلی فراموش شود.

در شرایطی که بزرگ‌ترین باشگاه‌های

جهان نیز در کنار استخدام ستاره‌های

و کادر فنی تیم‌های استقلال، سپاهان یا حتی تراکتور و پرسپولیس یک دغدغه غیرقابل جبران به شمار آید، اما این چالش می‌تواند استراتژی موجود در فوتبال ایران را تغییر دهد تا آنها پس از سال‌ها بی‌توجهی به استعدادهای داخلی به سمت تقویت آکادمی‌های خود بروند تا در چنین شرایطی از دارایی و استعدادهای خود سود ببرند

و از اتکای بیش از اندازه به بازیکنان خارجی فاصله بگیرند تا با چنین چالش و دردسرهایی مواجه نشوند.

باشگاه‌هایی که امروز به واسطه خروج

بازیکنان و کادر فنی خارجی خود حساسی

آچمز شده‌اند اگر پیش از فصل با برنامه

مشخص و استراتژی هدفمند در نقل و

سمت استعدادیابی می‌رفتیم امروز حال و روز بهتری در فوتبال ملی شاهد بودیم. سال‌هاست که هیچ برنامه‌ریزی درستی برای فوتبال پایه نداریم. به وضعیت تیم‌های پایه نگاه کنید؛ متوجه واقعیت تلخ فوتبال ایران می‌شوید. تیم امید ایران با آن همه استعداد در بین چهار تیم مرحله گروهی، چهارم می‌شود اما تیم ویتنام که به مراتب از ما قوی‌تر بود، با موفقیت راهی دور بعد می‌شود و در دور دوم هم مجوز صعود می‌گیرد. این مساله نشان می‌دهد عدم سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه، ما را در حوزه ملی هم با چالش بزرگی مواجه کرده است که قطعاً عبور از آن کار دشواری خواهد بود.

موضوع نبود جوانگرایی در تیم ملی بزرگسالان هم وجود دارد.

وقتی شما استعدادیابی و پرورش نداشته باشید طبیعی است که تیم ملی بزرگسالان هم گرفتار مشکل شود. کارشناسان معتقدند تیم ملی پیر شده و برای موفقیت در جام جهانی باید تغییر نسل داشته باشیم، اما حقیقت تلخ این است که ما در حال حاضر بازیکنی نداریم که به واسطه حضور آن در تیم ملی بزرگسالان به دنبال جوانگرایی باشیم. فوتبال ایران با چالش بزرگی مواجه است که اصلاً کسی به آن توجه نمی‌کند، ما امروز به بازیکنان ۲۶-۲۷ ساله می‌گوییم بازیکن جوان، در حالی که در دنیا به بازیکن ۱۶-۱۷ ساله جوان می‌گویند.

یعنی اعتقاد دارید امکان حضور بازیکنان تیم امید در تیم ملی بزرگسالان وجود ندارد؟

ما در رده امید ۲۰۰۳ بازیکن ملی داریم بدون اینکه تجربه بازی بین‌المللی داشته باشند. در واقع بازیکنان جوان ما به خاطر نداشتن تجربه کافی جایگزین مناسبی برای ملی‌پوشان فعلی در تیم بزرگسالان نیستند. چون سال‌هاست در حوزه پرورش استعدادها خواب بودیم، هیچ برنامه‌ریزی درستی برای پیشرفت نداشته‌ایم.

با این وضعیت ممکن است شاهد سقوط کیفیت فوتبال ایران در قاره آسیا باشیم.

شک نکنید این اتفاق رخ خواهد داد. چرا راه دور می‌روید، بازی‌های هفته اول نیم فصل دوم را تماشا کنید؛ کدام بازی باکیفیت بود؟ حتی تیم‌های بزرگ مثل استقلال، پرسپولیس، تراکتور و سپاهان افت محسوسی داشته‌اند، چرا ما باید با این وضعیت توقع پیشرفت و ترقی داشته باشیم؟ وقتی باشگاه‌های ما فوتبال بی‌کیفیت ارائه می‌دهند، نتیجه‌اش می‌شود افت فوتبال ملی. پس باید بدون حرف و حدیث واقعیت را بپذیریم که رفتار درستی طی نکرده‌ایم.

باشگاه استقلال

مجید نامجومطلق در گفت‌وگو با «ایران»:

بی‌توجهی به بازیکنان جوان، فوتبال ملی را تضعیف کرده است

می‌شوند و کار سختی پیش رو خواهند داشت.

بی‌توجهی به جوانگرایی در باشگاه‌ها تهدید است یا فرصت؟

هم فرصت است هم تهدید. تیم‌های مدعی برای اینکه در کورس قهرمانی باشند روی بازیکنان خارجی حساب کرده‌اند اما روزگار به نفع آنها نچرخید و روی تلخ خود را به آنها نشان داد و اگر خارجی‌ها به هر دلیلی برنگردند، کار برای آنها سخت‌تر خواهد شد اما برای تیم‌هایی که سودای قهرمانی ندارند و به جوانان اعتماد کرده‌اند، این اتفاق یک فرصت طلایی محسوب می‌شود.

قطعاً باشگاه‌هایی نظیر استقلال و سپاهان کار دشواری برای پر کردن خلأ بازیکنان خارجی خود دارند و اگر آنها قید همکاری با آنها را بزنند، کار مربیان این تیم‌ها سخت خواهد شد.

اما مزیت این اتفاق، توجه دوباره باشگاه‌ها به استعدادیابی و

میدان دادن به بازیکنان جوان است.

ما ۲۰ سال است که به بازیکنان جوان فوتبال ایران بی‌توجهی کرده‌ایم، در حالی که اگر در این سال‌ها به

مربیان تمایل زیادی به استفاده از بازیکنان خارجی در ترکیب ثابت خود دارند به همین علت فضا به بازیکن ایرانی داده نمی‌شود و اعتماد به نفس آنها کاهش پیدا می‌کند و در چنین مواقعی عملکرد خوبی از خود نشان نمی‌دهند. حالا تصور کنید اگر این چالش ادامه‌دار باشد و بازیکنان خارجی نیابند، با توجه به بسته بودن پنجره نقل و انتقالاتی استقلال ادامه کار برای ساپینتو چقدر سخت خواهد شد. اینجااست که ارزش توجه به استعدادها مشخص می‌شود، قطعاً این چالش گریبانگر تمام تیم‌هایی که به بازیکنان خارجی خود متکی بودند، خواهد شد.

پس برگ برنده در شرایط فعلی با آن دسته از باشگاه‌هایی است که به

جوانگرایی اهمیت داده‌اند و از اتکابه

بازیکنان خارجی پرهیز کرده‌اند؟

قطعاً همینطور است. یکسری از تیم‌ها به واسطه بودجه محدود و اندک خود در نقل و انتقالات ن توانستند بازیکن خارجی استخدام کنند و بیشتر به سمت

بازیکنان جوان و ایرانی رفتند؛ مثل فجر، خیبر، ملوان و شمس‌آذر. طبیعتاً این

باشگاه‌ها بدون هیچ دردسری به کار

خود ادامه خواهند داد و ممکن است

نتیجه بهتری هم نسبت به سایرین

بگیرند اما باشگاه‌هایی که از جوانگرایی

غافل مانده‌اند، با چالش جدی مواجه

خارجی شکل گرفته است. به همین علت در جریان دیدار تراکتور و استقلال نمایش قابل قبولی را از استقلال ندیدیم در حالی که انتظار می‌رفت این بازی کیفیت بهتری داشته باشد. یکی از عوامل کاهش کیفیت آن دیدار، غیبت بازیکنان خارجی استقلال بود چون استقلال‌ها به بیش از حد متکی به بازیکنان خارجی خود شده‌اند و در زمان غیبت آنها تیم ساپینتو به شدت آسیب‌پذیر ظاهر شد و در نهایت این اتکای مضاعف به افت کیفیت فنی تیم منجر خواهد شد. کیفیت بازیکنان ایرانی جایگزین خارجی‌ها هم آن طور که توقع می‌رفت، نبود. به همین خاطر استقلال مقابل تراکتور به شدت تحت فشار بود. حضور ساپینتو، اسکوچیچ و اوسمار اتفاق ارزشمندی است که نباید به سادگی از کنار آن گذشت اما خروج خارجی‌ها به علت وابستگی شدید تیم‌ها باعث کاهش کیفیت مسابقات شد و این نشان می‌دهد ما در فرآیند پرورش استعدادها اصلاً خوب عمل نکرده‌ایم.

چرا بازیکنان ایرانی نتوانستند جای

خارجی‌های استقلال را به خوبی پر کنند؟

متأسفانه ما از تربیت بازیکنان ایرانی

غافل شده‌ایم. در اصل بازیکنان ایرانی

قربانی حضور خارجی‌ها شده‌اند، چون

گفت و گو

مهری رنجبر | مجید نامجومطلق،

ملی‌پوش اسبق تیم ملی فوتبال ایران معتقد است اگر امروز برخی تیم‌های لیگ برتری از خروج بازیکنان خارجی خود متضرر شده‌اند به واسطه رفتار غلط مدیران باشگاه‌های لیگ برتری در مدل برنامه‌ریزی کلان آنهاست. اگر ما در حوزه تیم‌های پایه به صفر می‌رسد، خروج ناگهانی بازیکنان خارجی در فوتبال ما تبدیل به بایوس می‌شود. به بهانه خروج غیرمنتظره برخی بازیکنان خارجی باشگاه‌ها اصلاً خوب عمل کرده سرغام مجید نامجومطلق رفتیم تا در این ارتباط با او گفت‌وگو کنیم که در ادامه می‌خوانید:

برخی تیم‌های فوتبال لیگ برتری در روزهای اخیر با چالش خروج بازیکنان و مربیان خارجی خود روبه‌رو شده‌اند؛ تحلیل شما از این وضعیت چیست؟

این اتفاق لطمه بزرگی به برخی باشگاه‌ها، از جمله استقلال و سپاهان زد چون شاکله اصلی آنها با بازیکنان

پریسا غفاری | و حید رضایی،

سر مربی تیم فوتبال شمس‌آذر معتقد است غیبت بازیکنان خارجی در ترکیب تیم‌های متحول می‌تواند فرصت مناسبی برای بها دادن به بازیکنان جوان باشد تا آنها توانمندی خود را به نمایش بگذارند.

سر مربی تیم فوتبال شمس‌آذر با توجه به خروج غیرمنتظره بازیکنان خارجی برخی باشگاه‌های لیگ برتری در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «باشگاه‌های سپاهان، استقلال، پرسپولیس و تراکتورسازی که تمامی استراتژی و برنامه‌ریزی خود را به استخدام بازیکنان خارجی معطوف کرده‌اند با خروج آنها

در ترکیب اصلی به لحاظ فنی و فوتبالی با چالش مواجه خواهند شد. آنها ۱۶ هفته کنار هم تمرین و بازی کرده‌اند و به هماهنگی مورد نیاز رسیده‌اند پس کاملاً طبیعی است که با خروج آنها از ترکیب تیم، کادر فنی با چالش بزرگی مواجه شود اما باید خیلی سریع به دنبال راه‌کار جایگزین بروند چون ممکن است این اتفاق تداوم داشته باشد.»

او در ادامه توضیح می‌دهد:

«درست است باشگاه‌های بزرگ فعلاً خارجی‌های خود را در اختیار ندارند ولی ترکیب ایرانی آنها تفاوت

چندانی به لحاظ فنی با خارجی‌ها ندارد. شاید افت فنی آنها به دو سه

هفته ختم شود اما قطعاً بعد از آن بازیکنان نیمکت‌نشین این تیم‌ها به سرز آدامگی خواهند رسید و دوباره شاهد موفقیت آنها خواهیم بود .

اما برای تیم‌هایی مثل شمس‌آذر و فجر سیاسی که فقط از استعدادهای ایرانی سود می‌برند، این شرایط هیچ تفاوتی ایجاد نمی‌کند. ما باید بر اساس همان

استراتژی اول فصل خود پیش

برویم پس زیاد در جریان مسابقات

تغییری ایجاد نمی‌شود.»

حید رضایی کوچ غیرمنتظره

خارجی‌ها را به نفع فوتبال ایران

می‌داند: «شاید در این شرایط

استراتژی فوتبال و باشگاه‌ها تغییر

کند تا پس از سال‌ها بی‌توجهی به کار پایه به سمتی برویم که در تیم‌های بزرگ هم از استعدادهای گلزنی کرده است. امروز بهترین گلزن لیگ ۸ گل زده این آمار یعنی قاعه ولی کسی به این موضوعات توجه نمی‌کند. امیدوارم خروج خارجی‌ها بالای جان تیم ما و تیم‌های بازیکن‌ساز نشود. تیم‌های متمول در این مواقع به سراغ تیم‌هایی شبیه شمس‌آذر می‌آیند تا با وسوسه بازیکنان جوان آنها را جذب کنند، امیدوارم باشگاه‌ها به جای ریخت و پاشی‌های آتچنانی به فکر بازیکن‌سازی و پرورش استعداد بيفتند تا وضعیت فوتبال ما کمی بهبود پیدا کند.»

درست است

باشگاه‌های

بزرگ فعلاً

خارجی‌های

خود را در

اختیار ندارند

ولی ترکیب

ایرانی آنها

تفاوت چندانی

به لحاظ فنی با

خارجی‌ها ندارند